

Teuleria de les Oliveres

Oristà

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector sud del terme municipal
Emplaçament A 1500 metres per pista forestal de la carretera C-670, punt quilomètric 4'100

Coordenades:

Latitud: 41.92164
Longitud: 2.09782
UTM Est (X): 425192
UTM Nord (Y): 4641470

Classificació

Número de fitxa 08151 - 195
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Estructura en ruïnes plena de bardisses.
Protecció Inexistent
Número inventari Sí, IPIC. 24.113.128
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 006A00003
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dv., 11/05/2007 - 02:00

Descripció

La teuleria de les Oliveres es troba situada en un petit serrat al nord-oest de la masia de les Oliveres, prop de l'església de Sant Genís (nou) i a l'oest del torrent del Puig. Es tracta d'una teuleria sense ús, parcialment derruïda i amb vegetació a l'interior que conserva la planta de 3,10 x 2,70 metres amb gruixuts murs de pedra de 1'30 d'amplada els quals es conserven en diferent alçada. Interiorment encara s'hi pot trobar una fornada de peces ceràmiques, abandonada per motius desconeguts, que servien per revestir les tines de vi. Alguns d'aquests rajols també es troben als voltants i fan 37,5 x 37,5 centímetre i 3 centímetres de gruix. No s'observa la boca de forn.

Observacions:

Prop seu hi ha el forn de calç de les Oliveres.

La tercera imatge s'ha extret de l'Inventari de Patrimoni Industrial de Catalunya.

Història

Antigament, cada masia amb una certa entitat comptava amb un forn d'obra o teuleria dins les seves terres. La funció dels forns d'obra era coure maons i teules principalment, que servien per arranjar o ampliar les edificacions ja existents, o bé per a fer-ne de noves. Les teuleries es composaven bàsicament de dues zones, a la part inferior hi havia la cambra de combustió, en la qual s'hi col·locava el combustible, i a la part superior hi ha la cambra de cocció on es col·locaven les peces a coure. Les dues cambres es comunicaven a través d'uns forats que permetien el pas de l'escalfor.

Bibliografia

MESTRE, Pere (1998). Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya. Oristà. Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya.

